

جعفر عظیم زاده را آزاد کنید

جعفر عظیم زاده

بازداشت: ۱۱ اردیبهشت ۱۳۹۳

محل بازداشت: تهران

فعالیت: فعال کارگری

اتهام: اجتماع و تبانی برای ارتکاب جرم برضد امنیت داخلی، خارجی و

تبلیغ علیه نظام

محکومیت: ۶ سال زندان

زندان: بند ۸ زندان اوین

گردآوری و تنظیم: تیرماه ۱۳۹۵

جعفر عظیم زاده فعال کارگری و از اعضای هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران می باشد. وی از سال ۱۳۹۱ به همراه دیگر همکارانش در جمع هماهنگ کنندگان طومار اعتراضی چهل هزار نفری کارگران برای افزایش حداقل مزد در جمع آوری امضا و تجمعات اعتراضی و جلسات مربوط به آن در وزارت کار شرکت داشت. این فعالیتها با بی توجهی وزارت کار روبرو بود.

بدلیل همین فعالیتها در آستانه برگزاری اول ماه مه، ۱۱ اردیبهشت ۱۳۹۳ در ساعت یک نیمه شب با یورش ماموران امنیتی در خانه خود بازداشت و به مدت ۴۶ روز در بند ۲۰۹ زندان اوین محبوس شد. مامورین امنیتی هنگام دستگیری جعفر عظیمزاده کلیه اوراق شناسائی وی را ضبط و بطور غیر قانونی از عودت آنها خودداری و از این طریق شرایط سختی را در زندگی روزمره بر وی تحمیل و سعی بر اعمال فشار بر او کردند.

در روز ۱۱ آبان ۹۳ جهت محاکمه به دادگاه انقلاب خیابان معلم احضار شد.

این فعال کارگری پیشتر در روز دهم آبانماه به شعبه ششم بازپرسی دادسرای عمومی و انقلاب اوین احضار و با اتهامات اجتماع و تبانی برای ارتکاب جرم برضد امنیت داخلی، خارجی و تبلیغ علیه نظام جمهوری اسلامی مورد بازپرسی قرار گرفته بود.

در روز ۱۹ بهمن جعفر عظیم زاده به دادگاه احضار شد و روز ۲۶ اسفند ۹۳ به اجتماع و تبانی به قصد اقدام علیه امنیت کشور، اخلال در نظم عمومی و فعالیت تبلیغی علیه نظام جمعا به شش سال حبس و محرومیت از عضویت در احزاب، گروهها و دستجات سیاسی و فعالیت مجازی، رسانهها و مطبوعات به مدت دو سال محکوم شد.

همچنین از جمله مصادیق اتهامات عظیم‌زاده، تشکیل اتحادیه آزاد کارگران ایران، تشکیل اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار، همکاری با کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای آزاد کارگری، شرکت در تجمع روز جهانی کارگر پارک لاله در سال ۸۸، هدایت کارگران در اعتراضات سال ۸۴، اقدام به تشکیل و برنامه ریزی و مدیریت تجمعات کارگری در زمان دولت جدید و تهدید به تجمع و اعتصاب در اسفند ماه سال ۹۲ بوده است.

عظیم‌زاده همچنین به علت جمع آوری طومار اعتراضی چهل هزار نفری کارگران و تجمعات در مقابل مجلس و وزارت کار و هدایت و اجرای این تجمعات، اعتراض به مزد مصوب، شکایت از سعید مرتضوی به عنوان نماینده هزار کارگر، اعتراض به ایجاد تغییرات ضدکارگری در قانون کار، نشست و ملاقات با دیگر تشکلهای مستقل کارگری از قبیل سندیکای کارگران شرکت واحد تهران، سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، کمیته هماهنگی، کمیته پیگیری و مصاحبه با برخی رسانه‌های برون مرزی محکوم شده است.

آقای عظیم زاده مجدداً در ۳ خرداد ۹۳ در حالی که همراه خانواده شاپور احسانی راد برای گذاشتن وثیقه و کفالت به دادگاه ساوه مراجعه کرده بود، به جرم اینکه هیچ نسبتی با زندانی ندارد، دستگیر شد. وی روز چهارشنبه ۲۰ خرداد ۹۴ بعد از ۱۸ روز بازداشت با وثیقه ۱۰۰ میلیون تومان از زندان آزاد شد.

وی روز یکشنبه هفدهم آبان ماه ساعت ده صبح برای تحمل شش سال زندان خود را به به زندان اوین معرفی کرد.

جعفر عظیم زاده زندانی مدافع حقوق کارگران، از ظهر روز جمعه ۱۰ اردیبهشت ۹۵ اعتصاب غذای نامحدود خود را به همراه اسماعیل عبدی معلم زندانی شروع کرد. وی در نامه ای به رییس زندان اینچنین اعلام اعتصاب غذا کرد:

در اعتراض به امنیتی کردن فعالیتهای صنفی و تجمعات و اعتصابات کارگران و معلمان، دستمزدهای زیر خط فقر، ممنوعیت برگزاری مستقلانه و آزادانه روز جهانی کارگر و روز جهانی معلم، عدم شفافیت و عمل مؤثر سازمان جهانی کار در قبال نقض حقوق بنیادین کارگران و معلمان ایران و با خواست خارج کردن اتهام "اجتماع و تبانی به قصد اقدام علیه امنیت ملی کشور" و دیگر اتهامات امنیتی از پرونده‌های مفتوح کارگران و معلمان معترض و برداشتن این‌گونه اتهامات جعلی و ساختگی از پرونده‌های خود و دیگر فعالان کارگری و معلمان زندانی از امروز دهم اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۵ از دریافت غذای زندان خودداری و دست به اعتصاب غذای نامحدود می‌زنم.

بسیاری از اتحادیه های کارگری و صنفی؛ گروهها و شخصیت‌های سیاسی از جمله اتحادیه ها و تشکلهای کارگری، کانون صنفی معلمان ایران از شهرهای مختلف، سندیکای کارگران شرکت اتوبوسرانی ایران و ... با برگزاری تجمعات اعتراضی و بیانیه های خود از اعتصاب عظیم زاده حمایت کردند. تعدادی از زندانیان سیاسی در همبستگی و حمایت از وی اعلام اعتصاب غذاهای محدود کردند. از این زندانیان سیاسی می توان به افشین بایمانی، سعید شیرزاد، امیرامیرقلی، علی معزی، زانیار و لقمان مرادی نام برد.

آقای عظیم زاده روز ۷ خرداد ۹۵ در بیست و نهمین روز اعتصاب غذا؛ پیامی برای سازمان جهانی کار ILO فرستاد. وی در این پیام صوتی که از درون زندان فرستاده بود به دستگیریه‌ها و محکومیت تعداد زیادی از کارگران از جمله بهنام ابراهیم زاده و محمد جراحی اشاره کرد و گفت:

در طول یک سال گذشته صدها کارگر بدلیل اعتراضات مسالمت آمیز به اخراج و عدم پرداخت مزد به دادگاهها احضار، تهدید و مورد بازداشت و پرونده سازی قرار گرفتند و اکثریت بالایی از نماینده ها و فعالین موثر معدود تشکلهای مستقل کارگران و معلمان در دادگاهها به زندانهای طویل‌المدت از ۵ تا ۱۴ سال محکوم و منتظر تایید و اجرای این احکام ظالمانه میباشند.

عظیم زاده در بخش دیگری از پیامش با اشاره به شلاق زدن کارگران زحمتکش و معترض آق دره اضافه کرد: در ایران کوچکترین و مسالمت آمیزترین اشکال اعتراضی کارگران در محیطهای کار برای دریافت ماهها حقوق معوقه و یا اخراج و مسائلی از این دست، بلافاصله با حضور نیروهای امنیتی در محل و امنیتی کردن این گونه اعتراضات با هدف ارعاب کارگران مواجه میشود، در اینجا کارگرانی را که به اخراج و یا عدم پرداخت مزد اعتراض میکنند، با حکم قضات همچون عهد بربریت شلاق میزنند. آخرین نمونه چنین مجازات شنیعی علاوه بر موارد متعددی که توسط تشکلهای مستقل کارگری ایران در طول سالهای گذشته به آن سازمان گزارش شده است، ۱۷ کارگر معدن طلای آق دره در آذربایجان شرقی میباشد که حدود دو هفته پیش حکم شلاق در مورد آنها در ملا عام اجرا شد.

وی سپس از سازمان جهانی کار خواست که دولت ایران را متعهد و ملزم به رعایت حقوق بنیادین کارگران ایران، پایان دادن به امنیتی کردن اعتراضات صنفی کارگران و معلمان و خارج کردن اتهامات امنیتی از پرونده های مفتوح کارگران و معلمان معترض و پرونده های فعالین صنفی زندانی بنمایند.

همچنین آقای عظیم زاده در نامه ای به حسن هفده تن معاون وزیرکار که در اظهار نظری گفته بود: توجه به صنفی بودن تجمعات و اعتراضات کارگری، دولت با هرگونه برخورد سیاسی و حقوقی مخالف است، اینگونه نوشت:

معلوم نیست چطور می شود دولتی که وزیر کارش از بالاترین مقامات امنیتی کشور و معاونش جناب حسن هفده تن از اعضای یکی از نهادهای نظامی امنیتی است و در مذاکرات با ما هماهنگ کنندگان

طومار ۴۰ هزار نفری کارگران در اواخر سال ۹۲ به عنوان معاون وزیر کار و سپس با حفظ همان سمت در روز جهانی کارگر سال ۹۳ در کسوت یک نظامی، بازداشت کارگران را در مقابل وزارت کار فرماندهی می‌کند، چگونه می‌تواند دولتی با رویکردهای سیاسی امنیتی نسبت به اعتراضات صنفی کارگران نباشد.

آقای عظیم زاده در سی و ششمین روز اعتصاب غذای خود در اعتراض به عدم توجه زندانبانان، به خواسته‌های برحقش، از رفتن به بهداری زندان جهت تست فشار خون و اندازه‌گیری وزن روزانه خودداری خواهد کرد. وی در پنجاه و یکمین روز اعتصاب غذا با پذیرش خانواده از بیمارستان حاضر شد که در بیمارستان سینا بستری شود.

این اعتصاب غذا پس از گذشت بیش از پنجاه روز یکی از طولانی‌ترین اعتصابات غذاهای اخیر زندانیان سیاسی در ایران است که همچنان ادامه دارد.

نه به
زندان
نه به اعدام